

Q V Æ S T I O M E D I C A .

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBVS MANE DIS- CVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM. DIE IOVIS VI. APRILIS.

M. PETRO PIIART, ANTIQVIORIS MAGISTRO MODERATORE.

An lac recens, recentis puero, bonum?

716

TOTVS homo ex natiuitate morbus. *ἀφαιρος, ἀλγος, ἀμείστος, κῆφος.* An & vicissim à naturali *ἀφαιρος, κῆφος*? minimè. A citione turpi, eadem & iucundâ feritur, loco fœdo germinat, copiosa vrina, quam per penem emittit, irrigatur, eique innat: Non lacte, sed sanguine nequaquam menstro, quantitate, & qualitate peccante, variolarum ac morbillorum parente, per decem menses, sine respiratione, sine voce, sine vagitu nutritur. Excluditur autem sine vlla osium pubis distractione, facie ad podicem versa: sanus est, qui confestim ac solo exponitur, plorat ciulatu valido, ori digitum admouet, sensus & motus integros, meatus expeditos, mēbra & magnitudine & figurâ habet conuenientia.

QV Æ omnia etsi præclara, suâ tamen ne careant *βίεσις*. Secundus quamprimum vmbilicus, quatuor à ventre digitis, non vitro, non *καθαροπικῆς*, sed obstericum forficibus: sanguis grumofus exprimendus, incisura contorâ lanâ constringenda, corpus tepidâ abludendum, exprimendus narium lentor, expurgandi aurium & oris meatus, abstergerendi oculi, recludendus anus, conuenienti loco constituendus puellus, fascijs deligandus. Irradiandum in os lac, mater-
num potius, quàm mercede emptum, aut caprillum. Dein sugendâ mammillæ, ad necessitatem feminis, viris ad robur & ornatum comparatæ: rara aut nulla pulicula; sæpius mutanda linteola; supinus decubitus vitandus, collo dorsoque incuruatis, è directo lux conspicienda, leuis æqualisque addit cunarum motio, & vocis modulatio; denique maris citius quàm feminæ ablactatio procuranda.

VERM cum natura nihil temerè moliarur, sed omnia *ἑστὸς* perficiat, nullâque lactis ante *ἀφαιρόμενον* videatur esse necessitas: Attamen virginibus, grauidis, puerperis, gestandi labore solutis, menstrualibus, mari, feminæ inesse posse, non denegamus. Sed illud omne tulit punctum quod alteratione absolutâ, & verâ mammarum coctione, eâque officiali, non priuatâ perficitur, quodque exquisitè album, dulce, moderatè crassum, & alendo infanti accommodatum cernitur. Quod stillat è nutrice hilari, mundâ, non mammosâ, non abortum passâ, quæ bis aut ter pepererit, quæque faciem habeat roseo colore perfusâ. Cuius tamen lactis, quemadmodum & seminis, vt perfectissima est natura, ita vtriusque citissima ac terretima corruptio. Annon & venenata qualitas?

AC pueris *ὑγίαιον* medicamentum alterans, purgans, corroborans. Vernum, puerili ætati congruum: Optimum ex altrice fuscâ, iuvene, nouellâ, interdum elaterio sollicitatâ. Grauidarum pessimum, fluentibus menstruis cur deterius: Maternum ne explora, præsertim si maris partum exceperit. A lininum, caprillum, camelinum, annon & adultioribus morbofis commodum? Hæcticos sanat, dysentericos iuuat, in ascite vtile, in melancholia quæ *φυσικὸς νόσος* dicitur, fortu-
natum, morborum & febrium longarum cum aquis mineralibus tutum præsidium. Senibus, siticulosi, biliosi an noceat? Dubium; cum vitæ longitudinem impetiarur, & veneno inefcatos è libitinæ peculio euocat.

INFANTVLVS *ἑστὸς ὁ ἕξ* causarum morbificarum incommoda facillimè persenscit, ob denegatam vtriusque coctionis excrementorum sudoris & fæcum exclusionem. Vixque ille gratiosum Solis lumen saluauit, cum *μυελὸν* virosum, sanguineum, nigrum, piceum, non *χλωρόστος* (quæ in fœtu otiaur, vt & animales, vitalesque actiones) sed *ἀματῖστος* excrementum per anum excernit. Nuper natos ab his iniurijs vindicabis, vt & à vocis interceptione ex alui altrictione nata, stertore ex pituitâ in ventriculo stagnantis collectione, conuulsione, aphethis, vomitu, tussi, vigilijs, ceterisque symptomatis, si in alimento medicamentum, in medicamento alimentum exhibueris, serofum, humidum, non copiosum, parumper biliosum, nonnullius acrimoniæ *καὶ τῆς χολῆς* particeps: Quale recens puerpera recenti puero glandibus *γαλακτοπαρασκευῆς* lactissimè fundit.

Ergo lac recens, recentis puero, bonum. 162

Proponebat Lutetiæ NICOLAUS HELIOT, Parisinus. A. R. S. H. M. DC. XXVIII.